

Balassagyarmati Törvényszék
34.Bf.10/2024/6. szám

A Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2024. április 10. napján tartott fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A lopás vétsége és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Pásztói Járásbíróság 2023. október 19. napján kihirdetett 5.B.65/2021/86. számú ítéletét megváltoztatja:

Megállapítja, hogy a vádlott 2023. január 21. napjától 2023. január hó 24. napjáig, valamint 2023. április hó 18. napjától 2023. április hó 19. napjáig bűnügyi őrizetben volt.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

A vádlottal szemben 35.000.- (harmincezer) forint erejéig vagyonek kobzást rendel el és sértett2 sértett vonatkozásában a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezést mellőzi.

A vádlott személyazonosító igazolványának száma: igazolványszám.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 8.990.- (nyolcezer-kilencszázkilencven) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles megfizetni a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására az állam javára.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Pásztói Járásbíróság fenti számú, 2023. október 19. napján kihirdetett ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki lopás vétségében (Btk. 370. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont bb) alpont) és lopás vétségében (Btk. 370. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont bb) és be) alpont). Ezért őt halmazati büntetésként 8 hónap fogház fokozatú szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható. sértett1 magánfél részre 25.000 forint, míg sértett2 magánfél részére 35.000 forint kártérítés megfizetéséről rendelkezett, továbbá kötelezte a vádlottat a polgári jogi igények érvényesítésével felmerült eljárási illeték és a bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélettel szemben Terhelt1 vádlott és védője elsősorban a bűnösség megállapítása miatt, a vádlott felmentése érdekében, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen - a vádlott védekezéséhez igazodóan – indítványozta a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését, míg másodsorban a jelentős időmúlásra, valamint arra figyelemmel, hogy a vádlott négy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, a büntetés enyhítését.

[4] A Nógrád Vármegyei Főügyészség B.416/2023/1.BF. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[5] Kifejtette ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat nem tartotta be maradéktalanul, mivel a 2023. szeptember 29. napján tartott tárgyaláson - a Be. 518. § (3) bekezdésében írottak ellenére – sem a védőt, sem az ügyészt nem nyilatkoztatta arról, hogy a korábbi, utolsó érdemi, a 2022. április 28. napján tartott tárgyalás anyagának ismertetését kéri-e, az arról készült jegyzőkönyvet pedig sem a 2023. szeptember 29-i határnapon, sem pedig a 2023. október 19. napján tartott érdemi tárgyaláson - a bizonyítási eljárás befejezését megelőzően - nem ismertette. Kiemelte ugyanakkor, hogy ez az eljárási szabálysértés relatív, nem eredményezi az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, így a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Indítványozta ezért, hogy a törvényszék a Be. 600. § (1) bekezdés b) pont alapján tartson tárgyalást az ügyben, melyen a 2022. április 28. napján tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv ismertetésével orvosolja az elsőfokú bíróság által vétett eljárási hibát.

[6] Álláspontja szerint, a fentiektől eltekintve, az elsőfokú bíróság az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat feltárta és értékelési körébe vonta, s azok egyenkénti és összességében történő, részletes, logikai hibától mentes értékelésével, indokolási kötelezettségének eleget téve, megalapozott tényállást állapított meg, mely a teljeskörű felülbírálat során irányadó a másodfokú eljárásban. Az elsőfokú bíróságnak a

vádlott bűnösségére vont következtetése okszerű, a cselekmény minősítése a büntető anyagi jog szabályai szerint törvényes.

[7] Álláspontja szerint továbbá az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket maradéktalanul feltárta, s azok alapján megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a büntetett előéletű, az eljárás tárgyát képező vagyon elleni bűncselekményeket több büntetőeljárás hatálya alatt állva elkövető Terheltl vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása szükséges. E büntetések elsőfokú bíróság által meghatározott tartama nem eltűzött, annak enyhítése nem indokolt.

[8] Észrevételezte ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a vádlott által – az ügyiratok tartalma alapján megállapíthatóan - 2023. január 21. napjától 2023. január 24. napjáig, majd 2023. április 18. napjától 2023. április 19. napjáig előzetes fogva tartásban (örizetben) töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

[9] Egyebekben az egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező, valamint a polgári jogi igényre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket törvényesnek tartotta.

[10] Észrevételezte továbbá, hogy a vádlottnak az elsőfokú ítélet rendelkező részében megjelölt számú személyi igazolványa már érvénytelen, ezért indítványozta, hogy az okmány számát a törvényszék a hatályos nyilvántartás adatai szerint helyesbítse.

[11] A törvényszék, mint másodfokú bíróság a Be. 579. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva, a védelmi fellebbezések irányára figyelemmel teljeskörűen bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, a Be. 590. § (1)-(2) bekezdése szerint, az azt megelőző eljárással együtt.

[12] A teljeskörű felülbírálat kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, továbbá az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére is.

[13] E körben a törvényszék azt is vizsgálta, hogy az elsőfokú eljárás során történt-e a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében írt feltétlen, vagy a Be. 609. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott, az ügy érdemére kiható és a másodfokú eljárásban nem orvosolható hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértés.

[14] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján a másodfokú bíróság mindezek mellett hivatalból felülbírálta a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező kérdésekre - így a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátás

legkorábbi időpontjára és a bűnügyi költség viselésére -, valamint a polgári jogi igényre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket is.

[15] A teljeskörű felülbírálat eredményeként a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat nem tartotta meg maradéktalanul.

[16] Az elsőfokú bíróság az ügyben 2022. március 10. napján, majd 2022. április 28. napján érdemi tárgyalást tartott. Ezt követően azonban 2022. június 21., szeptember 13., november 15., majd 2023. január 19., március 2., április 11., május 23., június 16. és szeptember 4. napján megkísérelt ugyan tárgyalást tartani, azonban az a vádlott, vagy a tanúk meg nem jelenése miatt akadályba ütközött. A 2023. szeptember 29. napján tartott tárgyalásról készült 5.B.65/2021/84. számú jegyzőkönyv alapján megállapítható, hogy a megjelentek számbavételét követően az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az előző tárgyalás óta 6 hónap eltelt, azonban a Be. 518. § (3) bekezdésében írottaknak meg nem felelően kizárólag a terheltet nyilatkoztatta arról, hogy erre figyelemmel indítványozza-e a tárgyalás megismétlését. Ezt követően, 2023. október 19. napján a bizonyítási eljárás befejezté nyilvánítására úgy került sor, hogy a 2022. április 28. napján tartott tárgyalásról készült 14. sorszámú jegyzőkönyvet az elsőfokú bíróság nem ismertette.

[17] Mivel a fenti eljárási szabálysértés relatív, a másodfokú eljárásban kiküszöbölendő, ezért a törvényszék a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ügyben fellebbezési tárgyalást tartott, melyen a vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, e körülmény azonban a tárgyalás megtartásának akadályát nem képezte, figyelemmel a Be. 600.§ (3) bekezdésében foglaltakra.

[18] A másodfokú bíróság a fellebbezési tárgyaláson a 2022. április 28. napján kelt 5.B.65/2021/14. számú jegyzőkönyv ismertetésével az elsőfokú bíróság által vétett relatív szabálysértést orvosolta.

[19] Az ügyész a főügyészségi átiratban foglaltakat fenntartotta, azzal, hogy az elsőfokú bíróság által megvalósított relatív eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság a fellebbezési tárgyaláson orvosolta, továbbá azzal a kiegészítéssel, hogy a II. pontban leírt tényállásban az elkövetési idő az ügyiratok tartalma, a 2020. május 9. napján kelt - rendőri jelentés alapján (melyben sértett2 sértett akként nyilatkozott, hogy „tegnapi nap folyamán történt a lopás”) pontosításra szorul. Észrevételezte azt is, hogy sértett2 sértett polgári jogi igényt nem terjesztett elő.

[20] Mindezek alapján a tényállás II. pontjában megjelölt elkövetési idő 2020. május 8. napjára helyesbítését, valamint a sértett2 magánfél részére 35.000 forint kártérítés megfizetésére vonatkozó rendelkezés mellőzését, egyidejűleg a vádlottal szemben 35.000 forint erejéig a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont alapján vagyonekobzás elrendelését indítványozta.

[21] A védő a tárgyaláson fellebbezését fenntartotta, s annak írásbeli indokolásában írottakkal érdemben egyezően nyilatkozott.

[22] A vádlott és védőjének fellebbezése alaptalan, a főügyészség indítványai alaposak.

[23] A törvényszék a fellebbezési tárgyalás eredményeként megállapította, hogy az annak keretében korrigált eljárási szabálysértésen túl az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. A Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdéseiben meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetve a Be. 609. § (1) bekezdés alapján hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg, ilyenre maguk a felek sem hivatkoztak.

[24] A tárgyalási jegyzőkönyvek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat megtartotta.

[25] A Be. 164. § (1)-(3) bekezdésében írtakra figyelemmel ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is a logika szabályainak megfelelően értékelte.

[26] Bizonyítékértékelő tevékenységéről és annak eredményéről a felülbírálathoz szükséges mértékben, a másodfokú bíróság által nyomon követhető módon számot adott. Megindokolta, hogy a történeti tényállást Terhelt1 vádlott tagadó vallomásával szemben mely egyéb bizonyítékokra alapította.

[27] Összességében tehát az elsőfokú bíróság beszerzett és értékelési körébe vont minden, az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékot és azok helyes mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, mely mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért a Be. 591. § (1) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[28] A másodfokú bíróság ugyanakkor a történeti tényállás első - az ítélet indokolásának [7] - bekezdéséből mellőzi az e bekezdésbe az első mondatot követően ítéletszerkesztési hiba folytán írottakat. E tényeket az ítélet indokolásának a vádlott korábbi elítéléseire – azon belül a Hevesi Járásbíróság 5.B.13/2023/23. számú ítéletére - vonatkozó adatokat tartalmazó [5] bekezdésébe tartozónak tekinti.

[29] A törvényszék továbbá a történeti tényállás II. pontjában - az ítélet [12] bekezdésében - leírt bűncselekmény elkövetésének idejét a 2020. május 9. napján kelt 1230/249/2020.id. számú rendőri jelentés alapján 2020. május 8. napjára helyesbíti.

[30] A fenti korrekciók a történeti tényállás megalapozottságát nem érintették.

[31] A felülmérlegelési tilalom értelmében, megalapozott elsőfokú tényállás és az indokolási kötelezettség teljesítése esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére.

[32] A felmentésre irányuló védelmi fellebbezések – új bizonyíték hiányában – az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének a kritikái, melyek a meglévő, már mérlegelt bizonyítékok újraértékelését célozták. Az irányadó perrendi szabályok szerint azonban – a megalapozott tényálláshoz kötöttség és az indokolási kötelezettség teljesítése folytán – ez a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

[33] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére és a vádlott cselekményeinek jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

[34] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy az igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[35] A bíróság feladata az ítélezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is.

[36] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[37] Az elsőfokú bíróság a büntetés nemét és mértékét meghatározó bűnösségi tényezőket hiánytalanul feltárta.

[38] Az alkalmazott fő- és mellékbüntetés neve és mértéke a Btk. 79.§-ában írt büntetési célok eléréséhez szükséges, az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, a büntetéskiszabási körülményekhez, valamint a büntetett előéletű, az eljárás tárgyát képező vagyron elleni bűncselekményeket több büntetőeljárás hatálya alatt állva elkövető Terhelt1 vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez mérten arányos.

[39] Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottnak nem tekinthető. A törvényszék e tekintetben is osztotta a főügyészség álláspontját, hogy enyhébb szankció már veszélyeztetné mind az egyéni, mind az általános prevenciós célok megvalósulását.

[40] Erre figyelemmel a védelmi fellebbezések a büntetés enyhítését célzóan sem vezethettek eredményre.

[41] A Be. 590. § (7) bekezdés alapján elvégzett felülbírálat során a törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú ítéletnek a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatára és a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezései a büntető anyagi jog szabályainak megfelelnek, a beszámításra és a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezések azonban pontosításra szorulnak, az alábbiak szerint:

[42] Az ügyiratok tartalma alapján megállapíthatóan az elsőfokú bíróság által 5.B.65/2021/40. számon kibocsátott elfogatóparancs alapján Terhelt1 vádlottat 2023. január 21. napján a rendőrség elfogta és őrizetbe vette. Az őrizet megszüntetésére 2023. január 24. napján került sor, 5.B.65/2021/45-II. számon.

[43] Ezt követően az 5.B.65/2021/63. számon kibocsátott újabb elfogatóparancs alapján 2023. április 18. napján került sor a terhelt elfogására, majd őrizetbe vételére, melyet a bíróság 2023. április 19. napján szüntetett meg, 5.B.65/2031/67-II. számon.

[44] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott által a fentiek szerint őrizetben, azaz előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról nem rendelkezett, a törvényszék ezt - a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésében írottakat szem előtt tartva – pótolta, a rendelkező részben foglaltak szerint.

[45] Szintén az ügyiratok tartalma alapján megállapíthatóan sértett² sértett az ítéleti tényállás II. pontjában leírt bűncselekménnyel neki okozott kár megtérítése iránt a büntetőeljárás során polgári jogi igényt nem terjesztett elő. Erre figyelemmel a törvényszék a nevezett sértett vonatkozásában a polgári jogi igényt érdemben elbíráló ítéleti rendelkezést mellőzte, s ahelyett, a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján, 35.000 forint összegben vagyoneklobzást rendelt el a vádlottal szemben.

[46] Az elsőfokú bíróság a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezés alapján – figyelemmel a Be. 184. § (2) bekezdés e) pontjára – az ítélet rendelkező részében

rögzítette a vádlott személyazonosító okmányának számát. A törvényszék azonban a fellebbezési tárgyalás előkészítése során, a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás adatai alapján észlelte, hogy a másodfokú elbírálás idején ez a személyi igazolvány már érvénytelen, ezért a Be. 453. § (1) bekezdése alkalmazásával rögzítette a vádlott érvényes személyi igazolványának számát.

[47] Az elsőfokú ítélet büntügyi költségére vonatkozó rendelkezései törvényesek.

[48] A kifejtett indokok alapján a másodfokú bíróság a védelmi fellebbezésekkel támadott ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján, a rendelkező rész szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a megváltoztatással nem érintett részei tekintetében, helyes indokainál fogva a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[49] A másodfokú eljárásban a vádlott kirendelt védőjének a tárgyaláson való jelenlétével kapcsolatban felmerült büntügyi költség viseléséről hozott rendelkezés a Be. 145. § (1) bekezdés a) pontján, a Be. 574. § (1) bekezdésén és a Be. 613. § (1) bekezdés alapult.

[50] A törvényszék ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései zárják ki.

Balassagyarmat, 2024. április 10.

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k. a tanács elnöke

dr. Szepesi Ágnes s. k. előadó bíró

dr. Lajkó Péter s. k. bíró

Z á r a d é k

A Pásztói Járásbíróság 5.B.65/2021/86. számú ítélete a Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság 34. Bf.10/2024/6. számú ítéletével – az abban foglalt változtatásokkal - 2024. április 10. napján jogerőre emelkedett.

Balassagyarmat, 2024. április 10.

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k.

a tanács elnöke